

drag af de udgifter, som er forbundne med indtægtens erhvervelse. En mindre gruppe kommuner ønsker et selvstændigt indkomstgrundlag uden nærmere at specificere dette.

Mange kommuner påpeger det ønskelige i, at den indtægt, der skal være beregningsgrundlag, er så aktuell som muligt.

En kommune finder endvidere en formuegrænse ønskelig.

Sp. 2. Finder kommunalbestyrelsen, at boligsikringsordningen har virket tilfredsstillende efter sit formål, dels ved udlejning af lejligheder i nybyggeriet, dels i den ældre boligmasse. I benægtende fald bedes oplyst konkrete eksempler på, at ordningen forekommer urimelig. Det ønskes herunder oplyst, om der forekommer tilfælde, hvor ydelse af boligsikring efter boligtagerens forhold i øvrigt skønnes mindre rimelig. Ligeledes bedes det oplyst, om der er konstateret forsøg på misbrug af ordningen, f. eks. ved oprettelse af lejeforhold, alene med henblik på opnåelse af boligsikring. Det ønskes endvidere oplyst, om der ved ydelse af boligsikring har været vanskeligheder ved afgørelsen af, om en lejligheds areal er unormalt stort i forholdet til antallet af rum, og om der i sådanne tilfælde har fundet en reduktion af lejen sted. Endelig bedes det oplyst, om kommunalbestyrelsen i konkrete tilfælde har overvejet ved beregningen af boligsikringsydelse at reducere den aftalte leje, fordi den skønnes at være højere end normalt for tilsvarende lejlighed, f. eks. i parcelhuse.

Ad sp. 2.

Besvarelsenerne af dette spørgsmål er ret forbundne som følge af det spinkle erfaringsmateriale. Der er dog almindelig enighed om, at boligsikringsordningen stort set virker tilfredsstillende, herunder ved udlejning af nybyggeri. En kommune anfører dog, at de tekniske krav til lejlighedernes kvalitet medfører, at der til en del ældre lejligheder ikke kan ydes boligsikring, uanset disse lejligheder beboes af familier med særligt behov for støtte.

Der er kun konstateret ganske få tilfælde af urimeligheder og misbrug. De store købstæder kender ingen eller højst 2 tilfælde, idet dog en enkelt købstad anfører, at en del familier med lavt huslejerelationstal og 1-2 børn — uanset eksisterende mulighed for at leje en passende bolig i et socialt boligselskab — indgår lejemål i f. eks. parcelhus, hvor såvel boligandel som leje er højere end i det almennyttige byggeri.

To hovedstadskommuner oplyser, at der efter boligsikringens indførelse er sket ophævelse af flere

fremlejemål, hvor dette ikke har været begrundet i fremlejerens øgede behov for plads.

Sognekommunerne kender ikke mange eksempler på misbrug, men anfører, at der er en tendens til, at lejeforhøjelser (formentlig i henhold til §§ 3-5 i lov om midlertidig regulering af boligforholdene) kan gennemføres i videre omfang end forventeligt, såfremt boligsikringsordningen ikke eksisterede.

Afgørelsen af, om en lejligheds areal er unormalt, set i forhold til antallet af rum, har de fleste steder ikke voldt vanskeligheder. I enkelte tilfælde er det blevet afgjort, at lejligheds areal er unormalt stort, hvorfor lejen er reduceret, men i vidt omfang har spørgsmålet slet ikke været aktuelt i kommunerne.

Reduktion af aftalt leje, fordi denne skønnes at være højere end normalt, gives der kun af de færreste kommuner eksempler på. Nogle steder kendes problemet ikke, andre steder er man kun nået til overvejelsernes stadium, og i enkelte kommuner er der foretaget reduktion af lejen i parcelhuse og enkelte lejligheder. En enkelt kommune har opstillet generelle regler for lejens størrelse i forhold til værelsesantallet og foretager reduktion af lejen i overensstemmelse hermed.

Sp. 3. Under henvisning til de under lovens forberedelse fremkomne henvendelser til folketingets bgligudvalg fra Den danske Købstadforening og Sammenslutningerne af købstædernes sociale udvalg ønskes det oplyst, om kommunalbestyrelsen finder, at man fortsat bør opretholde pensionistboligbegrebet ved siden af muligheden for opnåelse af boligsikring efter lovens § 2, stk. 5. I benægtende fald ønskes oplyst, om man finder, at der bør ske ændringer af maksimumssatserne for boligsikring efter § 2, stk. 5.

Ad sp. 3.

Blandt sognekommunerne er der overvejende ønske om at afskaffe de kommunale folkepensionistboliger, medens kun halvdelen af købstadskommunerne og de bymæssige kommuner ønsker dette. Københavns kommune ønsker at bevare boligerne, som er værdifulde for kommunen ved løsning af særlige boligproblemer for vanskeligt stillede pensionister. Denne begrundelse for bevarelse af boligerne anføres også af en række andre kommuner. En del af kommunerne finder det dog urimeligt, at der betales samme leje for disse boliger uanset kvalitet.

Der er blandt kommunerne, særlig uden for landdistrikterne, en vis stemning for at forhøje sat-